

Nr 347.

Av herr **Eklund**, om pension åt förre ban- och byggnadsarbetaren *C. R. Jakobsson*.

Banarbetaren vid statens järnvägar Carl Richard Jakobsson, Finne-rödja, född den 2 juli 1869, har varit anställd vid statens järnvägar en följd av år och antogs första gången i tjänst under år 1887 vid banavdelningen i Laxå samt nödgades under år 1934 på grund av tilltagande ålder och arbetsoförmåga sluta denna sin anställning. Han har emellertid vid sin avgång ur tjänsten icke kunnat erhålla sökt gratifikation eller understöd med anledning av det förhållandet att Jakobsson icke kunnat på ett för verkets styrelse godtagbart sätt styrka en del av sin nyssberörda anställningstid i statens tjänst, varigenom den sammanlagda anställningstiden icke uppgått till den för erhållande av dylikt understöd eller gratifikation i allmänhet tillämpade lägsta anställningstiden. Jakobsson synes mig emellertid vara i sådan ställning, att han borde av staten erhålla någon pension.

Den tid Jakobsson varit anställd vid S. J., vilken kan anses nöjaktigt styrkt, infaller under åren 1902—1934 uppgår till 12 år 270 dagar. Men därjämte har han även arbetat vid statens vattenfallsverk under tiden 27/4 1921—6/10 1921, vilket framgår av arbetsbetyg, varför den sammanlagda och vederbörligen styrkta anställningstiden i statens tjänst uppgår till 13 år 68 dagar.

Därutöver har emellertid Jakobsson innehaft anställningar under avsevärda tider vid såväl kungl. telegrafverket som statens järnvägsbyggnader och statens järnvägars banavdelning. Han har sålunda under åren 1887—1888 arbetat vid S. J. banavdelning i Laxå, 1889 vid bygandet av rikstelefonledningen Stockholm—Göteborg samt vid bygandet av Norra Södermanlands järnväg 1893—1894, Örebro—Svartåbanan 1895, Dala—Hälsinglands järnväg 1897—1898, Krylbo—Örebro-banan 1899—1900 och Järna—Norrköpingsbanan 1911. Det torde också böra framhållas, att Jakobsson under åren 1906—1907 arbetat vid uppförandet av Gullspångs kraftstation och vid järnvägsbygget Gårdsjö—Mariestad 1908—1910.

Vad beträffar ovannämnda arbetsanställningar i statens tjänst eller vid järnvägar som sedermera övergått i statens ägo förhåller det sig så, att Jakobsson saknar i vederbörlig ordning utfärdade betyg därifrån. I en del fall ha dock arbetskamrater och förmän kunnat intyga uppgifternas riktighet.

Att Jakobssons egna uppgifter i förevarande avseende äro riktiga torde kunna betraktas som otvivelaktigt. Det är en känd sak, att de gamla ban- och byggnadsarbetarna i åtskilliga fall beklagligt nog icke varit förutseende i fråga om att skaffa sig intyg från vederbörande befäl angående sina anställningar, under de tider varom här är fråga. Till en del torde detta bero på det förhållandet, att särskilda arbetsbetyg då för tiden i allmänhet icke utfärdades.

Enligt av ordföranden i Finnerödja sockens fattigvårdsstyrelse utfärdad intyg är Jakobsson medellös och har icke heller någon som författningsenligt är pliktig att för honom ansvara. Då i förevarande fall ömmande omständigheter alltså måste anses föreligga och enär riksdagen tidigare behjärtat framställningar om pensioner åt sådana personer som varit anställda i statens tjänst och icke varit berättigade till pensioner, vågar jag vädja om att av billighetsskäl även Jakobsson måtte tilldelas någon pension.

De handlingar som styrka Jakobssons anställningsförhållanden m. m. kommer jag att överlämna till vederbörande utskott.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen må medgiva, att förre ban- och byggnadsarbetaren Carl Richard Jakobsson, Finnerödja, må fr. o. m. den 1 januari 1935 under sin återstående livstid å allmänna indragningstaten eller av statens järnvägars trafikmedel må uppbära en årlig pension av kronor 504: —.

Stockholm den 23 januari 1935.

Anton Eklund.
